



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 619

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 august 2003

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECRETE</b>			
527.	— Decret privind eliberarea și promovarea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție .....	2	
<b>ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>			
66.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului .....	2-3	
68.	— Ordonanță privind serviciile sociale .....	4-9	
70.	— Ordonanță privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 108/2000 pentru aprobarea exceptării de la plata impozitului pe profit aferent veniturilor proprii ale Companiei Naționale „Aeroportul Internațional București—Otopeni” — S.A., destinate acoperirii cheltuielilor de investiții și a avansului pentru modernizarea Aeroportului Internațional București—Otopeni și a celor pentru rambursarea creditelor externe contractate, potrivit legii, cu această destinație .....	9	
75.	— Ordonanță privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale .....	10	
76.	— Ordonanță pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței .....	11	
77.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare .....	11-13	
78.	— Ordonanță pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2001 privind acumularea cantității de 3 milioane tone de cărbune energetic de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat în anul 2001 .....		13
80.	— Ordonanță privind concediul de odihnă și alte concedii ale președinților și vicepreședinților consiliilor județene, precum și ale primarilor și viceprimarilor .....		13-14
1.008.	— Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” .....		14-15
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>			
156.	— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru instituirea unor măsuri speciale privind navigația pe sectorul românesc al Dunării .....		15-16
★			
	Lista agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale, publicată conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale .....		16
	Lista depozitelor speciale, publicată conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale (completare).....		16

**D E C R E T E****PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea și promovarea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 40 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului justiției,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Pe data prezentului decret, domnul procuror Joîța Tănase se eliberează, la cerere, din funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Pe aceeași dată, domnul Ilie Botoș, procuror general adjunct la Parchetul Național Anticorupție, se promovează în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 29 august 2003.  
Nr. 527.

**ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI****GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAȚĂ****pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului**

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. V.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

**Guvernul României** adoptă prezenta ordonanță.

**Art. I.** — Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 31 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

**1. Alineatele (3) și (4) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:**

„(3) Agenția Națională a Medicamentului poate înființa, cu acordul Ministerului Sănătății, unități teritoriale de inspecție și, după caz, de control de laborator, fără personalitate juridică.

(4) Agenția Națională a Medicamentului realizează controlul complex al calității, siguranței și eficacității medicamentelor de uz uman folosite pentru prevenirea sau tratamentul bolilor la om, în vederea stabilirii unui diagnostic medical sau pentru refacerea, corectarea ori modificarea funcțiilor fiziologice, contribuind la promovarea sănătății și siguranței populației.“

**2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — Producția, importul, distribuția și utilizarea medicamentelor de uz uman sunt admise în România numai după autorizarea de punere pe piață de către Agenția Națională a Medicamentului; autorizarea se certifică prin eliberarea autorizației de punere pe piață.“

**3. Partea introductivă și literele b), c), d), h), j), k), n) și p) ale articolului 4 vor avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — În realizarea obiectivelor sale, Agenția Națională a Medicamentului are următoarele atribuții:

b) eliberează autorizația de punere pe piață pentru medicamentele de uz uman, informând despre aceasta Ministerul Sănătății cu 15 zile înainte de eliberarea acestui document; prezintă trimestrial Ministerului Sănătății lista cererilor de autorizare;

c) supraveghează și controlează calitatea medicamentului de uz uman în procesul de fabricație și în toate situațiile în care există alerte privind calitatea și efectul acestora și răspunde la solicitările Ministerului Sănătății privind realizarea de inspecții și activități în domeniul său de competență;

d) autorizează și controlează studiile clinice care se efectuează, după caz, pentru medicamentele de uz uman, în conformitate cu Regulile de bună practică în studiul clinic;

h) elaborează și editează anual Nomenclatorul medicamentelor de uz uman, în care se va preciza, în dreptul fiecărui medicament, categoria din care face parte medicamentul respectiv, în funcție de modul de eliberare cu sau fără prescripție medicală, Lista medicamentelor esențiale și Lista medicamentelor orfane;

j) asigură funcționarea unui serviciu de informare privind medicamentele de uz uman; elaborează și editează Buletinul informativ al Agenției Naționale a Medicamentului, publicații de specialitate și informare specifice, distribuite gratuit sau contra cost, potrivit hotărârilor consiliului de administrație;

k) furnizează, în condițiile legii, la solicitarea instituțiilor și unităților din domeniul medical și farmaceutic, materiale

de informare referitoare la medicamentele de uz uman, stabilind contravaloarea serviciului prestat;

n) hotărăște, după caz, suspendarea, retragerea sau modificarea autorizațiilor de punere pe piață pentru medicamentele de uz uman, comunicând Ministerului Sănătății, în termen de 48 de ore, decizia luată, însoțită de documentele care au stat la baza acesteia;

p) eliberează autorizația de funcționare pentru unitățile de producție, în urma inspecției efectuate;“

**4. La articolul 4, după litera s) se introduce o nouă literă, litera ș), cu următorul cuprins:**

„ș) eliberează certificatul de bună practică de fabricație ca urmare a evaluării făcute de inspectorii Agenției Naționale a Medicamentului.“

**5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Agenția Națională a Medicamentului este structurată pe departamente în cadrul cărora se înființează servicii, birouri și compartimente și este condusă de un președinte ajutat de un vicepreședinte, consiliul de administrație și consiliul științific.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale a Medicamentului se propune de consiliul de administrație și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Structura organizatorică a unităților teritoriale de inspecție și/sau control se aprobă prin decizie a președintelui Agenției Naționale a Medicamentului.

(4) Unitățile teritoriale de inspecție și/sau control sunt conduse de șefi de unitate de profesie farmacisti, numiți prin decizie a președintelui Agenției Naționale a Medicamentului.“

**6. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Consiliul de administrație al Agenției Naționale a Medicamentului este constituit din vicepreședinte, șefii de departamente, directorul Direcției generale farmaceutice, inspecția de farmacie și aparatură medicală din cadrul Ministerului Sănătății, directorul Direcției generale buget și achiziții din cadrul Ministerului Sănătății, directorul Direcției relații cu Parlamentul, legislație și contencios din cadrul Ministerului Sănătății și directorul general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, care sunt membri de drept ai consiliului de administrație.“

**7. Alineatele (1) și (9) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — (1) Consiliul științific al Agenției Naționale a Medicamentului este constituit din: 4 membri ai Agenției Naționale a Medicamentului; un reprezentant al Academiei de Științe Medicale; un reprezentant al Agenției Naționale Sanitar Veterinare; 4 reprezentanți ai facultăților de medicină; 4 reprezentanți ai facultăților de farmacie; 4 medici clinicieni cu experiență și de diferite specialități, un medic imunolog; un medic epidemiolog și un medic stomatolog, propuși de către comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății; un farmacist de spital propus de Ministerul Sănătății; un reprezentant al Ministerului Sănătății; un reprezentant al Ministerului Economiei și Comerțului; un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului; un reprezentant al Colegiului Farmaciștilor din România; un reprezentant al Colegiului Medicilor din

România; un reprezentant al Asociației Producătorilor de Medicamente din România și un reprezentant al Asociației Române a Producătorilor Internaționali de Medicamente.

(9) Hotărârile consiliului științific cu caracter normativ se supun aprobării ministrului sănătății și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I; celelalte hotărâri ale consiliului științific se transmit spre aprobare ministrului sănătății și se pun în aplicare în termen de 15 zile lucrătoare de la transmitere, dacă nu se comunică dezacordul ministrului sănătății, și se publică în Buletinul informativ al Agenției Naționale a Medicamentului.“

**8. Alineatul (2) al articolului 12 va avea următorul cuprins:**

„(2) Membrii consiliului de administrație și consiliului științific trebuie să declare interesele personale față de societățile comerciale producătoare sau distribuitoare de medicamente, la numirea lor și ori de câte ori este nevoie ori survin modificări în relația cu acestea.“

**9. Articolul 13 va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — (1) Președintele și vicepreședintele Agenției Naționale a Medicamentului sunt numiți prin ordin al ministrului sănătății pentru un mandat de 5 ani.

(2) Președintele reprezintă Agenția Națională a Medicamentului în raporturile sale cu persoane fizice, cu Ministerul Sănătății sau cu alte persoane juridice din țară și din străinătate; în lipsa acestuia, atribuțiile sunt preluate de vicepreședintele Agenției Naționale a Medicamentului.

(3) Președintele și vicepreședintele duc la îndeplinire hotărârile consiliului de administrație și consiliului științific și răspund de întreaga activitate a Agenției Naționale a Medicamentului.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale președintele Agenției Naționale a Medicamentului emite decizii și instrucțiuni.

(5) Vicepreședintele Agenției Naționale a Medicamentului răspunde de managementul calității și de implementarea în activitatea Agenției Naționale a Medicamentului a legislației europene în domeniul medicamentului.

(6) Vicepreședintele poate fi delegat de către președinte să exercite atribuțiile acestuia.“

**10. Alineatul (2) al articolului 14 va avea următorul cuprins:**

„(2) Constituie venituri proprii veniturile realizate din activitățile prevăzute la art. 4 lit. b), d), g), j), k), o), p), s) și ș).“

**11. Articolul 15 va avea următorul cuprins:**

„Art. 15. — (1) Angajarea și promovarea personalului Agenției Naționale a Medicamentului se fac potrivit legii.

(2) Salariul personalului angajat se negociază direct de președintele Agenției Naționale a Medicamentului cu fiecare angajat, în funcție de criteriile profesionale stabilite de consiliul de administrație și în limita bugetului aprobat.

(3) Salarizarea președintelui și vicepreședintelui Agenției Naționale a Medicamentului se stabilește prin negociere cu ministrul sănătății.“

**Art. II. —** În cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 125/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „produs medicamentos“ se înlocuiește cu sintagma „medicament“.

PRIM-MINISTRU  
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:  
Ministrul sănătății,  
**Mircea Beuran**

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

**Elena Dumitru**

p. Ministrul finanțelor publice,

**Gheorghe Gherghina,**  
secretar de stat

## GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ**  
**privind serviciile sociale**

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 pct. IV.3 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

**Guvernul României** adoptă prezenta ordonanță.

**CAPITOLUL I**  
**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) *Serviciile sociale*, în sensul prezentei ordonanțe, reprezintă ansamblul complex de măsuri și acțiuni realizate pentru a răspunde nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii unor situații de dificultate, pentru prezervarea autonomiei și protecției persoanei, pentru prevenirea marginalizării și excluziunii sociale și promovarea incluziunii sociale.

(2) Serviciile sociale sunt asigurate de către autoritățile administrației publice locale, precum și de persoane fizice sau persoane juridice publice ori private, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 2. — (1) În realizarea serviciilor sociale, principalele atribuții și responsabilități ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, precum și ale celorlalte autorități ale administrației publice centrale cu competențe în domeniu sunt următoarele:

- a) întocmesc și adoptă metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale;
- b) asigură cuprinderea profesiilor specifice din domeniul asistenței sociale în Nomenclatorul privind Clasificarea ocupațiilor din România, asigurând în același timp și completarea ulterioară a noilor profesii apărute în sistemul de asistență socială;
- c) stabilesc procedurile de evaluare, monitorizare și control al serviciilor sociale;
- d) asigură prin programe finanțarea serviciilor sociale de la bugetul de stat;
- e) elaborează și aprobă criteriile obligatorii de organizare și funcționare a instituțiilor specializate de asistență socială;
- f) elaborează și aprobă modelele contractelor de acordare a serviciilor sociale;
- g) elaborează și aprobă standardele obligatorii de calitate la care se acordă serviciile sociale;
- h) exercită controlul acordării serviciilor sociale.

(2) În realizarea serviciilor sociale, principalele atribuții și responsabilități ale autorităților administrației publice locale sunt următoarele:

- a) organizează, finanțează și susțin tehnic serviciile sociale acordate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- b) asigură transferul de competențe și resursele financiare necesare funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- c) promovează parteneriate cu alți furnizori de servicii sociale;
- d) controlează din punct de vedere tehnic și financiar serviciile sociale acordate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- e) orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art. 3. — Principiile care stau la baza acordării serviciilor sociale sunt:

- a) respectarea individualității fiecărei persoane;
- b) respectarea libertății de a alege serviciul social în funcție de nevoia socială;
- c) asigurarea accesului la servicii sociale în condiții de tratament egal prin excluderea privilegiilor și eliminarea oricărei forme de discriminare;
- d) asigurarea de servicii de calitate, accesibile, flexibile, adaptate nevoilor sociale;

e) asigurarea drepturilor și a siguranței beneficiarilor, protejând în același timp și interesele acestora, dar și pe cele colective ale comunității;

f) asigurarea accesului la informațiile privind drepturile fundamentale, măsurile legale de protecție, precum și posibilitatea de contestare a deciziei de acordare a unor servicii sociale;

g) respectarea vieții intime a persoanei;

h) respectarea confidențialității;

i) dezvoltarea parteneriatului dintre părțile implicate în procesul de acordare a serviciilor sociale și beneficiarii acestora.

Art. 4. — Serviciile sociale se organizează la nivel comunitar, în funcție de nevoile identificate, de numărul potențialilor beneficiari, de complexitatea situațiilor de dificultate și de gradul de risc social.

Art. 5. — Serviciile sociale pot fi servicii de asistență socială și servicii de îngrijire social-medicală.

Art. 6. — Serviciile de asistență socială sunt servicii cu caracter primar și servicii specializate.

Art. 7. — (1) Serviciile cu caracter primar au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială.

(2) Serviciile definite la alin. (1) pot fi următoarele:

- a) identificarea nevoilor individuale și de grup, precum și a principalelor categorii de beneficiari de servicii sociale;
- b) informarea asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale ale persoanei;
- c) măsuri educative și de supraveghere destinate prevenirii comportamentelor deviante;
- d) consiliere pentru persoane vârstnice, persoane cu handicap, persoane cu patologie cronică, persoane dependente de consumul de alcool, droguri sau alte substanțe toxice, persoane infectate sau bolnave HIV/SIDA, pentru familiile acestora, precum și pentru alte persoane din grupul social cu care s-au aflat în contact permanent sau incidental;
- e) consiliere pentru persoanele și familiile care adoptă copii sau care au minori în plasament ori încredintare;
- f) consiliere pentru tineri care părăsesc instituțiile pentru protecția copilului;
- g) consiliere și susținere pentru persoanele neglijate, abuzate, victime ale violenței în familie ori ale traficului de persoane;
- h) sprijin material și financiar acordat persoanelor și familiilor cu venituri insuficiente pentru acoperirea nevoilor minime, prevăzute de ansamblul dispozițiilor legale în vigoare;
- i) măsuri de urgență pentru următoarele persoane: fără adăpost, victime ale traficului de persoane, ale violenței în familie, precum și pentru orice persoană aflată în dificultate;
- j) orice alte măsuri de protecție socială.

Art. 8. — (1) Serviciile specializate au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.

(2) Serviciile definite la alin. (1), precum și instituțiile care le acordă au drept obiectiv:

- a) găzduirea, îngrijirea, recuperarea, reabilitarea și reinserția socială a persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, bolnavilor cronici, persoanelor dependente de alcool sau de droguri, persoanelor victime ale violenței în familie sau ale traficului de persoane;
- b) suport și asistență pentru copiii și familiile în dificultate;

c) găzduirea și educația specială pentru copiii sau tinerii cu handicap sau care prezintă dificultăți de adaptare;  
 d) găzduirea tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului pe o perioadă determinată, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) inserția socială și profesională a tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului;

f) găzduirea pe perioadă determinată a persoanelor fără adăpost;

g) asistență și suport pentru asigurarea unei vieți autonome și active persoanelor de vârstă a treia, precum și servicii de îngrijire acordate vârstnicilor aflați într-o situație de dependență;

h) acordarea de măsuri de suport pentru integrarea în muncă, altele decât cele prevăzute de Codul muncii, inclusiv atelierele protejate;

i) acordarea de măsuri de readaptare, de reorientare și de reeducare profesională stabilite prin legislația în vigoare;

j) primirea și îngrijirea în situații de urgență, cu sau fără găzduire, acordarea de sprijin sau acompaniament social, adaptarea la o viață activă sau inserția socială și profesională a persoanelor sau familiilor în dificultate ori în situații de risc;

k) acțiuni de identificare, ajutor, susținere, formare sau informare, consiliere, expertiză ori coordonare în vederea prevenirii oricărei forme de dependență;

l) activități, măsuri și servicii sociale tip pilot;

m) orice alte măsuri de intervenție socială.

Art. 9. — (1) *Serviciile de îngrijire social-medicală* reprezintă un complex de activități care se acordă în cadrul unui sistem social și medical integrat și au drept scop principal menținerea autonomiei persoanei, precum și prevenirea agravării situației de dependență.

(2) Serviciile de îngrijire social-medicală sunt acordate persoanelor care, datorită unor afecțiuni fizice, psihice, mentale sau senzoriale, se găsesc în imposibilitatea de a realiza activitățile curente de viață sau care se află în faza terminală a unei boli incurabile.

(3) Principalele categorii de persoane cărora li se adresează serviciile de îngrijire social-medicală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu handicap, bolnavii cronici, persoanele care suferă de boli incurabile și care necesită o gamă largă de servicii sociale, cum ar fi servicii de îngrijire, asistență, tratament, recuperare funcțională, reabilitare și inserție socială.

Art. 10. — Serviciile de îngrijire social-medicală pot fi clasificate în următoarele categorii:

a) servicii de bază: ajutor pentru igiena corporală, îmbrăcare și dezbrăcare, igiena eliminărilor, hrănire și hidratare, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) servicii de suport: ajutor pentru prepararea hranei sau livrarea acesteia, efectuarea de cumpărături, activități de menaj, însoțirea în mijloacele de transport, facilitarea deplasării în exterior, companie, activități de administrare și gestionare, activități de petrecere a timpului liber;

c) servicii de îngrijiri medicale;

d) servicii de recuperare și reabilitare, conexe domeniului medical și social: kinetoterapie, fizioterapie, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea;

e) servicii de reabilitare și adaptare a ambientului: mici amenajări, reparații și altele asemenea.

## CAPITOLUL II

### Furnizorii de servicii sociale

Art. 11. — (1) Furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, publice ori private, după cum urmează:

a) serviciul public de asistență socială la nivel județean și local;

b) alte servicii publice specializate la nivel județean sau local;

c) unități de asistență medico-socială;

d) instituții publice care dezvoltă compartimente de asistență socială specializate;

e) asociații și fundații, cultele religioase și orice alte forme organizate ale societății civile;

f) persoane fizice autorizate în condițiile legii;

g) filiale și sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;

h) organizații internaționale de profil.

(2) Furnizorii de servicii sociale pot organiza și acorda servicii sociale numai dacă sunt acreditați în condițiile legii.

(3) Metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 12. — (1) Serviciul public de asistență socială al comunității locale este principalul furnizor de servicii sociale, având responsabilitatea dezvoltării și diversificării prioritare a serviciilor de asistență și îngrijire comunitară, servicii care permit menținerea persoanei în mediul propriu de viață, în familie și în comunitate.

(2) În condițiile în care serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale nu are capacitatea de a oferi integral pachetul de servicii necesare, acesta poate încheia convenții de parteneriat și contracte de acordare a serviciilor sociale cu furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 11 alin. (1).

(3) Contractul prevăzut la alin. (2) va cuprinde în mod obligatoriu serviciile oferite, natura și costurile acestora, drepturile și obligațiile părților, perioada și condițiile de acordare, cu respectarea standardelor de calitate stabilite pentru fiecare tip de serviciu, precum și sancțiunile aplicate în condițiile unor servicii sociale de calitate necorespunzătoare.

(4) Alegerea furnizorilor de servicii se face în condiții de concurență prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Modelul contractului prevăzut la alin. (3) va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(6) În condițiile în care serviciul public de asistență socială local nu poate susține acordarea unor servicii sociale în situații de urgență, acestea vor fi preluate în responsabilitatea serviciului public de asistență socială județean.

Art. 13. — (1) Furnizorii de servicii sociale acreditați pot acorda servicii sociale prin contracte directe încheiate cu beneficiarii, în condițiile legii.

(2) Contractul prevăzut la alin. (1) va cuprinde, în principal, serviciile sociale oferite, costurile acestora, drepturile și obligațiile părților.

(3) Modelul contractului prevăzut la alin. (2) va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(4) În vederea soluționării solicitărilor, furnizorii acreditați pot încheia între ei convenții de parteneriat sau contracte pentru acordarea serviciilor sociale.

Art. 14. — Serviciile sociale se pot organiza și acorda de către furnizorii prevăzuți la art. 11 alin. (1) la domiciliu, în instituții specializate de asistență socială, precum și în alte categorii de instituții publice sau private prevăzute de lege.

Art. 15. — Instituțiile specializate de asistență socială cuprind toate instituțiile publice sau private care acordă servicii sociale și asigură supraveghere și îngrijire cu titlu permanent sau temporar, cu ori fără găzduire.

Art. 16. — (1) Criteriile obligatorii de organizare și funcționare a instituțiilor specializate de asistență socială, cu excepția celor de tip pilot, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Pentru realizarea serviciilor sociale, instituțiile specializate de asistență socială au obligația de a elabora în termen de 30 de zile de la data înființării regulamentul propriu de organizare și funcționare, care va include și